

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi M. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 13 kwietnia 2007 r., sygn. akt I ACa (...) [WSC (...)]

w sprawie z powództwa M. S.

przeciwko A. K.

o rozwód,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 czerwca 2008 r.,

- 1.) odrzuca skargę;**
- 2.) zasądza od M. S. na rzecz A. K. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt) tytułem kosztów postępowania skargowego.**

Uzasadnienie

Prawomocnym wyrokiem z dnia 13 kwietnia 2007 r. Sąd Apelacyjny, na skutek apelacji pozwanej A. K., zmienił wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 8 września 2006 r. w sprawie o rozwód.

Powód M. S. domagał się stwierdzenia niezgodności z prawem wyroku Sądu Apelacyjnego w całości. W skardze zarzucił obrazę prawa procesowego w postaci art. 316 § 1 k.p.c., art. 233 w związku z art. 328 § 2 k.p.c. Wskazał, że szkoda powoda polega na tym, iż został on obciążony kwotą 1360 zł tytułem kosztów procesu, a także został uznany za jedyne winnego rozpadowi małżeństwa, w konsekwencji „powód w nieograniczonym czasie może zostać zobowiązany do świadczenia alimentacyjnego na

rzecz pozwanej, jak również został on pozbawiony prawa do roszczenia wzajemnego w tym zakresie".

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać - obok oznaczenia orzeczenia, od którego została wniesiona, przytoczenia jej podstaw oraz ich uzasadnienia, wniosku o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem i wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne - także uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Każde z wymagań przewidzianych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. ma charakter samoistny, co oznacza, że powinno być spełnione samodzielnie, a skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest brakiem nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu a *limine*.

W skardze wniesionej przez pełnomocnika powoda nie uprawdopodobniono rozmiaru podniesionych szkód, ponieważ skarżący wskazał jako szkodę koszty procesu, a także możliwość zasądzenia w przyszłości alimentów na rzecz byłego małżonka. Przesłanka uprawdopodobnienia szkody jest spełniona, jeżeli skarżący wykaże jej rodzaj i realny rozmiar, nie wystarcza tu tylko hipotetyczna możliwość jej wystąpienia (por. postanowienie z dnia 11 sierpnia 2005 r. III CNP 4/05 OSNC 2006/1/16). Niezbędne jest przeprowadzenie odpowiedniego wywodu wskazującego na czas powstania szkody oraz na istnienie związku przyczynowego między nią, a wydaniem objętego skargą prawomocnego orzeczenia (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006/7-8/141).

Należy także wskazać, że Sąd Najwyższy wyjaśniał już, iż koszty procesu, którymi strona została obciążona, nawet wtedy, gdy zostały uiszczone, nie stanowią szkody uzasadniającej wniesienie skargi przewidzianej w art. 424¹ k.p.c.

Wniesiona skarga podlega odrzuceniu także z tej przyczyny, że zarzucając naruszenie prawa procesowego w istocie skarżący kwestionuje ustalenia faktów i ocenę dowodów. Przepis art. 424⁴ zdanie drugie k.p.c. stanowi, że podstawą skargi nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów, a zatem skarga powoda nie została oparta na ustawowych podstawach.

Należało w konsekwencji odrzucić skargę i orzec o kosztach postępowania skargowego (art. 424⁸ § 1 k.p.c. oraz art. 98 i 108 § 1 k.p.c.).